

Доктор АНЕЛИЯ ВАСИЛЕВА ПЕТКОВА е родена на 10.01.1956 г. в гр. Плевен. Завършила е специалност Българска филология във Великогърновския университет “Св. св. Кирил и Методий”. От 1984 г. е редовен асистент, от 1990 – старши асистент, от 1996 – главен асистент. Дисертационен труд на тема: *Говорът на с. Петърница, Плевенско* защитава на 6 октомври 2005 г. и получава научната и образователна степен “доктор по филология”.

Дисертационният труд е свързан с трайния ѝ интерес към проблемите на българската диалектология и социолингвистика (тя е дългогодишен преподавател по тези дисциплини). Изборът на темата не е случаен. Селището се намира в границите на слабопроучения и до днес белослатинско-плевенски говор, разположен в ятовата говорна зона, където се срещат особеностите на източните и западните български говори. Целта на научното проучване е да се опише и съпостави традиционното състояние на говора със съвременното, като се използват традиционните диалектоложки и съвременни социолингвистични методи и подходи. Приносни моменти в дисертационния труд са изводите, които очертават устойчивите тенденции и съществените промени в говора днес, затихването и изчезването под влияние на книжовния език на най-ярките му и специфични черти; връзките на този преходен български говор не само с останалите български говори, но и с други балкански и славянски езици.

Гл. ас. д-р Анелия Петкова преподава по: *българска фонетика, фонология, лексикология, морфология, синтаксис, диалектология, социолингвистика, езикова култура, български език като чужд.*

Специализира в Братислава (Словакия – 1982г.), Бърно (Чехия – 1984). От 1999 г. до 2003 г. е лектор по български език, литература и култура в Университета в град Тирана – Албания. В продължение на 10 години активно участва в работата на Международния летен семинар по български език и култура за чуждестранни българисти и слависти към Велико-търновския университет (през 1999 г. е негов заместник-директор).

Член е на Съюза на учените в България, клон Велико Търново, и на Международното социолингвистично дружество “INSOLISO”.

Научните интереси и изследвания на гл. ас. д-р Анелия Петкова са в областта на българската диалектология, фонетика, ономастика, социолингвистика и лексикография.

На 4 май 2005 г. Висшата атестационна комисия (ВАК) към Министерския съвет присъжда научното звание **професор** на **НЕВЯНА ДОНЧЕВА-ПАНАЙОТОВА** за цялостната ѝ научноизследователска и учебно-преподавателска дейност. През 2003 г. тя защитава пред Специализирания съвет по литературознание към ВАК докторска дисертация на тема “Григорий Цамблак и традициите на Търновската книжовна школа в Русия през XV – XVII век” и получава научната степен **доктор на филологическите науки**.

Проф. Н. Дончева завършва специалност Българска филология във Великотърновския университет с отличен успех през 1967 г. След спечелване на конкурс през 1968 г. постъпва в същия университет като **асистент** по стара българска литература, а от 1982 г. е **доцент**. Специализирала е в Москва и Санкт Петербург (1973 и 1981). През 1975 г. защитава първата си дисертация на тема “Търновската книжовна школа и Русия през XIV – XV в. Киприан и Григорий Цамблак” и получава научната степен “доктор по филология” (= кандидат на филологическите науки).

В продължение на 4 години (1987–1991) работи като лектор по български език и култура в Московския държавен университет “М. В. Ломоносов”.

Заемала е различни административно-ръководни длъжности в Университета: зам.-декан на Педагогическия факултет (1984–1987), зам.-декан